

Όταν οι ηγέτες συνεργάζονται

Πρόκειται για μια από αυτές τις σπάνιες στιγμές στον Ελληνισμό, όπου μια ηγετική πράξη ανταποδίδεται από μια άλλη για το γενικότερο συμφέρον.

Ο Ιάκωβος είχε αποδείξει τα ηγετικά του προσόντα πάμπολλες φορές. Κυρίως στους κόλπους της Ομογένειας, αλλά και έξω από αυτή.

Επειδή ακριβώς ήταν ηγέτης, έκανε αυτό που η συνείδησή του και το γενικότερο συμφέρον του ποιμνίου του, κατά την γνώμη του, εξυπηρετούσε. Στη συγκεκριμένη περίπτωση γνώριζε καλά ότι αυτό που είχε αποφασίσει να κάνει θα προκαλούσε σφοδρές αντιδράσεις.

Επειδή όμως ήταν ηγέτης τα αγνόησε όλα. Υπάκουσε στο κέλευσμα της Ιστορίας.

Ελαβε, λοιπόν, μέρος στην πορεία δίπλα-δίπλα με τον ηγέτη των Αφροαμερικανών, Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, σε μια πόλη του Νότου που είχε καταστεί το σύμβολο των ανθρωπίνων ελευθεριών για τους Αφροαμερικανούς, στη Σέλμα της Αλαμπάμα.

Το περιοδικό «Life» -τεράστιας κυκλοφορίας και εγκυρότητας τότε- δημοσίευσε την φωτογραφία τους στο εξώφυλλό του και αμέσως η εικόνα εκείνη κατέστη σύμβολο των Ελλήνων των ΗΠΑ.

Αυτή η φωτογραφία επιλέχτηκε να κοσμή, από τη Δευτέρα μέχρι την Τετάρτη που μας πέρασε, την πρόσοψη του Εθνικού Αφροαμερικανικού Μουσείου Ιστορίας και Πολιτισμού που οικοδομείται στην Ουάσιγκτον. Η ίδια προβλήθηκε και στην πρώτη σελίδα της «Washington Post» τιμώντας όχι μόνο τον Ιάκωβο, αλλά παράλληλα και την Ομογένεια και τον Ελληνισμό γενικότερα.

Και μέχρι του σημείου τούτου να έκλεινε αυτό το θέμα πάλι θα αποτελούσε μια μεγάλη υπόθεση.

Δεν έκλεισε όμως.

Και δεν έκλεισε γιατί ένας άλλος ηγέτης, μιας άλλης γενιάς ομογενών, με εξαιρετικά πλατείς ορίζοντες άρπαξε την ευκαιρία να αποδώσει τιμή -προσέξτε- όχι στον εαυτό του ή στο Ιδρυμα που ηγείται, αλλά στον Ιάκωβο και διά μέσου εκείνου σε όλους εμάς.

Έτσι, από του χρόνου το Φθινόπωρο και μετά που θα ανοίξει το Μουσείο αυτό τις πύλες του, εκατομμύρια άνθρωποι θα περάσουν από την Αίθουσα του Ιακώβου, θα κάτσουν κάπου με περισυλλογή, θα απορήσουν ποιος κρύβεται πίσω από το μυστηριώδη όνομα και θα πληροφορηθούν ότι ήταν ένας Ελληνορθόδοξος Αρχιεπίσκοπος.

Και έτσι θα συνδέσουν το όνομά του και το όνομά μας με τη σωστή πλευρά της Ιστορίας, με ένα από τα πιο ευγενή κινήματα, «τον αγώνα της Αμερικής για Ελευθερία, Δικαιοσύνη και Ισότητα», όπως δήλωσε ο πρόεδρος του Μουσείου στην προχθεσινή του ομιλία.

Πέρα λοιπόν από τα μέσα -δεν είναι δα μόνο το Ιδρυμα Σταύρου Νιάρχου που έχει χρήματα- χρειάζεται και όραμα, έμπνευση, αποφασιστικότητα, αγάπη για τον λαό, υπερηφάνεια για το Έθνος.

Να έχεις το βλέμμα στην Ιστορία.

Έτσι, όπως ο Κινγκ είχε ένα όνειρο για την φυλή του, έτσι και ο Ιάκωβος είχε ένα όνειρο για την Ομογένεια. Ένα όνειρο, που όχι μόνο συμμερίζονται, αλλά και ανάγουν σε ένα άλλο επίπεδο ο Ανδρέας Δρακόπουλος και το Ιδρυμα του Σταύρου Νιάρχου.